

Sygn. akt III KK 132/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Andrzej Siuchniński

SSN Piotr Mirek (sprawozdawca)

Protokolant Elżbieta Wawer

w sprawie **M.B.**

oskarżonego z art. 178b k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 27 maja 2021 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w P.

z dnia 28 lipca 2020 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
karze i środkach karnych i w tym zakresie przekazuje sprawę
Sądowi Rejonowemu w P. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w P., wyrokiem z dnia 28 lipca 2020 r., sygn. akt II K (...), uznał M. B. za winnego popełnienia trzech zarzucanych mu czynów: z art. 178b k.k., z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 178a § 1 k.k., których dopuścił się w dniu 11 grudnia 2019 r., wymierzając mu odrębnie za każde z tych przestępstw karę 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 1).

Na podstawie art. 85 k.k., art. 85a k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzekł karę łączną roku pozbawienia wolności (pkt 2), której wykonanie, na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 2 k.k., warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby 4 lat (pkt 3), oddając go w okresie próby, na podstawie art. 73 § 2 k.k., pod dozór kuratora (pkt 5).

Na mocy art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł (pkt 4) i zaliczając na jej poczet okres zatrzymania w sprawie od dnia 11 grudnia 2019 r. od godz. 17:40 do dnia 12 grudnia 2019 r. do godz. 19:25 (pkt 12).

Orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych – na podstawie art. 42 § 1a pkt 1 k.k. na okres 2 lat (pkt 6) i na podstawie art. 42 § 2 k.k. na okres 3 lat (pkt 7). W oparciu o przepisy art. 85 k.k., art. 85a k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 90 § 2 k.k. jako łączny środek karny orzekł wobec M. B. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat (pkt 8), zobowiązując go do zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej (pkt 9). Orzekł też o dowodach rzeczowych i kosztach procesu.

Wyrok nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się z dniem 5 sierpnia 2020 r.

Kasację od tego wyroku wniósł na niekorzyść oskarżonego Prokurator Generalny. Zaskarżając go w zakresie orzeczenia o karze zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 69 § 1 k.k., poprzez jego zastosowanie i wymierzenie oskarżonemu kary łącznej roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata, pomimo braku spełnienia określonej w tym przepisie przesłanki, aby sprawca w czasie popełnienia przestępstwa podlegającego osądowi nie był skazany na karę pozbawienia wolności.

W konkluzji kasacji Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w P. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna, a to pozwoliło na uwzględnienie jej w całości na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Ma rację skarżący podnosząc, że zaskarżone orzeczenie zostało wydane z rażącym i mającym istotny wpływ na jego treść naruszeniem przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 69 § 1 k.k.

Zgodnie z treścią tego przepisu sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przypisanego mu przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Zaznaczyć przy tym trzeba, iż określony w art. 69 § 1 k.k. warunek obejmuje zarówno skazanie na karę bezwarunkowego pozbawienia wolności, jak i na karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (por. wyrok Sądu Najwyższego z 28 kwietnia 2017 r., V KK 42/17).

W przypadku oskarżonego M.B. warunek braku uprzedniego skazania na karę pozbawienia wolności nie został spełniony. Oskarżony został bowiem skazany przez Sąd Rejonowy w P. wyrokiem z dnia 19 listopada 2019 r., sygn. akt II K (...), za czyny z art. 62 ust. 1, art. 54 ust. 1 i art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, na kary pozbawienia wolności, w miejsce których wymierzono mu karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata. Skoro wyrok ten uprawomocnił się w dniu 27 listopada 2019 r., to zarówno w czasie popełnienia przestępstw będących przedmiotem niniejszego postępowania, jak i w chwili orzekania przez Sąd Rejonowy oskarżony był sprawcą skazanym na karę pozbawienia wolności.

Nie ulega wątpliwości, że bezpodstawne zastosowanie przepisu art. 69 § 1 k.k. znacząco wpłynęło na sytuację prawną oskarżonego, skutkując warunkowym

zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności, która w jego przypadku mogła być orzeczona jedynie jako kara o charakterze bezwzględny.

Stwierdzone naruszenie przepisu prawa materialnego było rażące i miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia. Niczego w tym zakresie nie zmienia to, że wydając wyrok, Sąd Rejonowy bazował na nieaktualnych danych o karalności oskarżonego. Określony w art. 69 § 1 k.k. warunek braku skazania sprawcy w czasie czynu na karę pozbawienia wolności ma charakter obiektywny i konieczność jego spełnienia nie jest zależna od wiedzy sądu rozpoznającego sprawę.

Z uwagi na zakres zaskarżenia prawomocnego wyroku (art. 447 § 2 k.p.k.), Sąd Najwyższy, uwzględniając kasację, uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i środkach karnych.

Rozpoznając ponownie sprawę w granicach przekazania, Sąd Rejonowy orzeknie w tym zakresie, mając na względzie wskazane wcześniej powody uchylenia zaskarżonego wyroku.